

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ο ταξιδιώτης που επιθυμεί να επισκεφθεί τα Μετέωρα διασχίζοντας το Θεσσαλικό κάμφο, περνάει πρώτα από την πόλη των Τρικόλων.

Η γραφική αυτή πόλη, που την βρφααίζουν μοναδικές ιστορικές μνήμες, κατοικήθηκε πριν από 5.000 χρόνια και μέχρι τον 11^ο αιώνα π.Χ. την ονόμαζαν Τρίκκη.

Το όνομα Τρίκκη, συναντάμε για πρώτη φορά στον Όμηρο.

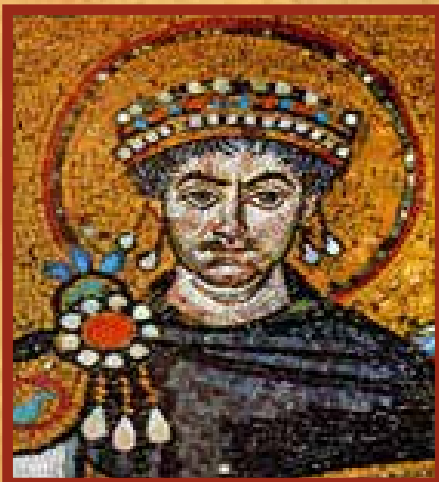
Στην αρχαιότητα, η Τρίκκη, αποτελούσε θραυραστό πολιτιστικό και οθησκευτικό κέντρο. Εδώ υπήρχε ένα φημισμένο στην αρχαιότητα ιερό του Ασκληπιού, που συντελούσε θημαντικά στην παγκόσμια αναγνώριση της Τρίκκης σαν πόλης του Ασκληπιού.

Τα θημερινά Τρίκαλα, στα Παλαιοχριστιανικά χρόνια γνωρίζουν μοναδική άθηση. Τον 6^ο αιώνα μ. Χ. ο αυτοκράτωρ Ιουστινιανός ανακαινίζει τα τείχη της πόλης.

Το έτος 1082 Νορμανδοί επιδρομείς καταλαμβάνουν την πόλη ενώ το 1204, τα Τρίκαλα αποτελούν μέρος του βασιλείου των Φράγκων της Θεσσαλονίκης.

Κυρίαρχες δυνάμεις κατακτούν κατά περιόδους τα Τρίκαλα μέχρι το έτος 1595 που η πόλη, μαζί με ολόκληρη τη Θεσσαλία περιέχεται στην κυριαρχία των Τούρκων.

Ο Ιουστινιανός

Το Ποτάμι των Τρικόλων

Προλογος

Η ανάπτυξη της μοναστικής πολιτείας των Μετεώρων, ιδιαίτερα κατά την περίοδο του 14^{ου} αιώνα προσδίδει ιδιαίτερη αίγλη όχι μόνον στην πόλη των Τρικάλων, αλλά σε ολόκληρη της περιοχή.

Ανάμεσα στα μνημεία που βάζονται μέχρι σήμερα, ο επισκέπτης έχει την ευκαιρία να θαυμάσει το κάστρο καθώς και ναούς των μεταβυζαντινών χρόνων.

Στην γραφική χριστιανική συνοικία της Τουρκοκρατίας, κάτω από το βυζαντινό φρούριο, υπάρχουν μέχρι σήμερα ναοί με ζυλινες στέγες με θαυμάσιες τοιχογραφίες, ανάγλυφες παραστάσεις σε μονόλιθους και μοναδικά ζυλόγλυπτα τέμπλα.

Στην ίδια περίοδο ανήκει και το πολύ ενδιαφέρον, από αρχιτεκτονική άποψη Κουρβούμ Τζαμί που χτίστηκε το 16^ο αιώνα από τον, Ελληνικής καταγωγής αρχιτέκτονα Σινάν.

Αφήνοντας πίσω μας τα Τρίκαλα, σε λίγα μόλις χιλιόμετρα βλέπουμε στο βάθος του τοπίου, πλαισιωμένη από τα Μετέωρα, τους βράχους του Θεού, τη γραφική πόλη της Καλαμπάκας.

Όσο πιο πολύ πλησιάζεις τα Μετέωρα, τόσο περισσότερο αισθάνεσαι ότι αφήνεις πίσω σου ένα γήινο κόσμο για να εισέλθεις σ' ένα καινούργιο, θεόκτιστο, ουράνιο βασίλειο, χτισμένο από ορεινούς, πανύψηλους βράχους που μόνον ο ίδιος ο Θεός θα μπορούσε να είχε αποθέσει με τόση αρχιτεκτονική, υπερόψια μεγαλοπρέπεια.

Στους πρόποδες των Μετεώρων είναι χτισμένη η Καλαμπάκα.

Εδώ, στα αρχαία χρόνια βρισκόταν η πόλη Αιγίνιον, ενώ στα χρόνια του μεσαίωνα, ο ίδιος χώρος ονομαζόταν Σταγού. Στην τελευταία περίοδο της Τουρκοκρατίας, ονομάστηκε Καλαμπάκα.

Το Κάστρο των Τρικάλων

Ο Άγιος Οικουμένιος, Επίσκοπος Τρίκκης

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Στη μικρή, γραφική πόλη της Καλαμπάκας, διατηρούνται μέχρι σήμερα αρκετοί βυζαντινοί ναοί, με περίτεχνα ζυλόγλυπτα τέμπλα και τοιχογραφίες. Ο περίλαμπρος βυζαντινός ναός της Κοίμησης της Θεοτόκου αποτελεί το σπουδαιότερο μνημειακό κτίσμα της Πόλης. Ο καθεδρικός αυτός ναός της επισκοπής των Σταγών αντιπροσωπεύει ότι περιβόητο πολύτιμο, για τη βυζαντινή και μεταβυζαντινή τέχνη.

Η βασιλική της Καλαμπάκας, όπως είναι σήμερα γνωστός ο ναός, εικάζεται ότι κτίσθηκε τις περιόδους του 16^{ου} και 19^{ου} αιώνα. Στην ανατολική ακραία πλευρά του, σώζονται μερικές αζιόλογες τοιχογραφίες του 12^{ου} αιώνα.

Στο μεγαλύτερο μέρος του ο ναός είναι κοσμημένος με θαυμάσιες τοιχογραφίες, ολόσωμων αγίων που χρονολογούνται στο έτος 1573. Η σχετική υπογραφή ανιστόρησης μας πληροφορεί ότι είναι έργα του ιερέα Κυριαζή και του Νεοφύτου, γιού του Κρητικού, φημισμένου ζωγράφου Θεοφάνη.

Επιτύμβιο στον επισκέπτη προκαλεί επίσης ο μαρμάρινος άμβωνας στη μέση του ναού, ανασυγκροτημένος από τμήματα του άμβωνα της αρχικής παλααιοχριστιανικής βασιλικής.

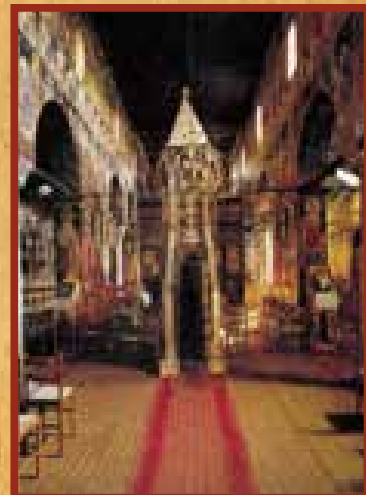
Μπορούμε ακόμα να θαυμάσουμε γύρω μας, θαυμάσιες ζυλόγλυπτες φορητές εικόνες αγίων καθώς και το σωζόμενο ζυλόγλυπτο τέμπλο. Στο βόρειο τοίχο του εσωνάρονκα υπάρχει γραμμένο με χρυσή βούλα έγγραφο του αυτοκράτορα Ανδρόνικου του Γ' που παραχωρεί προνόμια και επικυφώνει τα όρια της επισκοπής των Σταγών.

Στον ίδιο ναό υπάρχει έγγραφο του πατριάρχη Αρσένιου, που εκδόθηκε για τον ίδιο σκοπό το έτος 1393.

Ο Ναός Κοίμησης της Θεοτόκου - Καλαμπάκα

Η Βασιλική του Ναού

Προλογος

Δίπλα στην Καλαμπάκα, zapλωμένο στους πρόποδες των Μετεώρων θαυμάζουμε το μικρό γραφικό χωριό Καστράκι. Ένα θέαμα ανείπωτης ομορφιάς ζετυλίγεται μπρος στα μάτια του επισκέπτη.

Κάταστροι τοίχοι... χοντρά ζύλινα δοκάρια και κόκκινες κεραμοκεπές... στα πόδια ενός πέτρινου γίγαντα, θαρρείς φυτεμένου, απ' τον ίδιο τον Θεό.

Ο επισκέπτης αισθάνεται πως το μικρό αυτό χωριό αποτελεί την πύλη για να εισέλθει στο λίθινο δάσος ενός υπερβατικού κόσμου... ενός κόσμου προσήλωτης στο θείο ... ενός κόσμου βαθιάς προσευχής ... για την άποδο της ψυχής στις ουράνιες βραίρες.

Μετέωρα ! ... Οι βράχοι του Θεού ! ... Δοχές του περασμένου χειμώνα, της χιλιετίας.

Η υποβλητική, μεγαλόπρεπη παρουσία τους, μοναδική και ανεπαπάλμητη στη φυσική συνοχή του φλοιού της γης, θαρρείς πως θηματοδοτεί την πορεία της ψυχής προς τον Ουρανό.

Μέσα από τους γκρίζους εχθάρακτους όγκους κυλούν, σαν θρόισμα ενός υπερβατικού ανέμου, προσευχές αγίων ... που περιγράφουν τη δύναμη που έχει ο άνθρωπος, μέσα από τη πίστη του να χτίζει παύς ενόττητας της γης με τον Ουρανό !

Το γεωλογικό αυτό φαινόμενο, από γκρίζους βράχους, που το σχεδόν κάθετο ύψος τους φθάνει μερικές φορές τα 400 μέτρα, δεν έχει βρει μέχρι σήμερα την επιστημονική εξήγησή του.

Ο επισκέπτης, γεμάτος δέος, στέκεται εκστατικός μπροστά στους λίθινους αυτούς γίγαντες, προσπαθώντας να βρει απάντηση στα μεγάλα ερωτηματικά του.

Κάποιοι επιστήμονες αποδίδουν τη δομή των βράχων σε διαβρωτικές εχηματισμούς, που πήραν την τελική τους μορφή πριν από 60.000.000 περίπου χρόνια.

Έργο ζωγράφου Θεοφάνους

Λεπτομέρεια του έργου

Προλογος

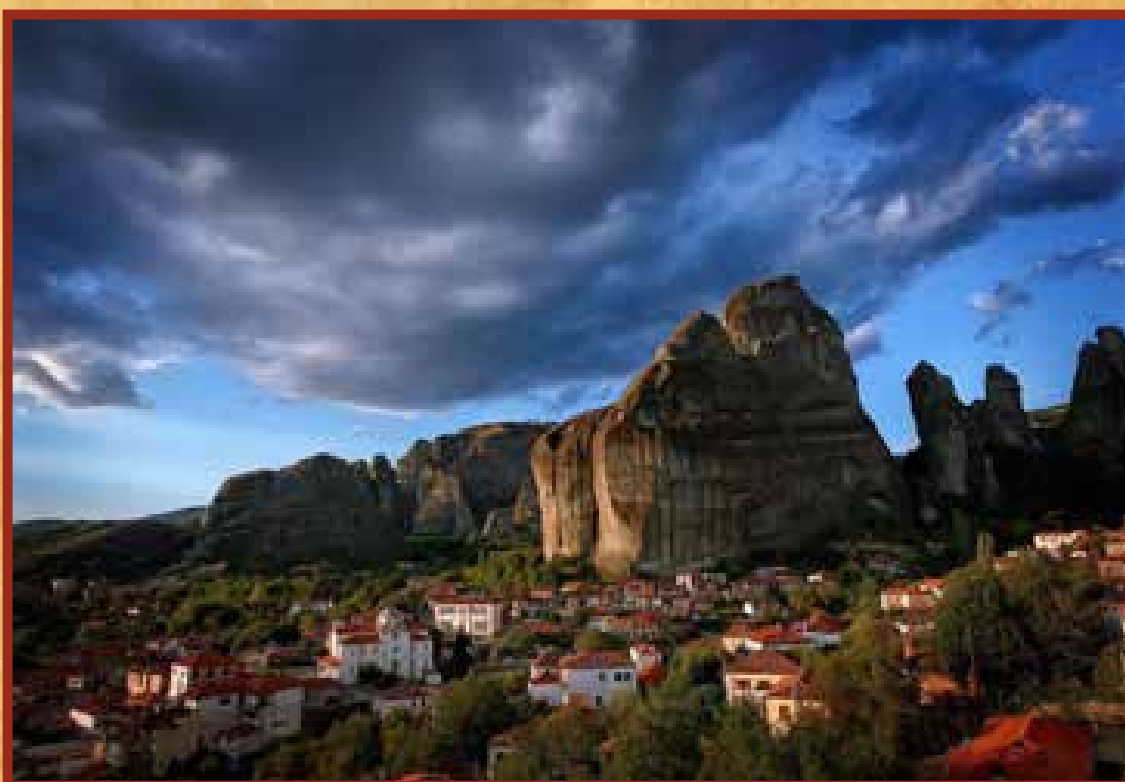
Κάποιοι άλλοι, τους θεωρούν δελτοειδή, δηλαδή τριγωνικούς, κώνους ποταμού. Αν ισχύει η δεύτερη θεωρία, ίσως κάποτε, η περιοχή των Μετεώρων να αποτελούσε τριγωνικό κώνο ποταμού που, κατά τον πλειογενή αιώνα, τότε που η σημερινή πεδιάδα της Θεσσαλίας ήταν απέραντη λίμνη, μετέφερε άμμο, λάβη, κροκάλες, χαλίκια και διάφορα άλλα υλικά κατά την έξοδό του, στην περιοχή αυτή.

Το πλήθος των υλικών αυτών, ίσως αργότερα, μέσα από μια ζεχωριστή συμπεριφορά της φύσης, συκολληθήκαν και σχημάτισαν κώνο, ο οποίος, όταν αποσύρθηκαν μετά από πολλά χρόνια τα νερά, κατατμήθηκε σε λόφους και βράχους διαφόρων σχημάτων.

Ορισμένοι επιστήμονες πιστεύουν ακόμη ότι, η σημερινή μορφή που έχουν οι βράχοι των Μετεώρων οφείλεται στην επίδραση της διάβρωσης που δημιουργεί ο αέρας.

Ανεξάρτητα από την επιστημονική ή άλλη εξήγηση της προέλευσης του πέτρινου δάσους των Μετεώρων, που αποτελεί σήμερα ένα παγκόσμια μοναδικό φυσικό φαινόμενο, η παρουσία των μοναστηριών που φυτρώνουν στις κορυφές τους, σαν μίσχοι λίθινων λουλουδιών, μετατρέπει το δέος σε θρησκευτική προσήλωση και το θαυμασμό σε προσευχή.

Καστράκι - Στο βάθος πανοραμική άποψη των βράχων των Μετεώρων

Προλογος

Σύμφωνα με την μοναστική παράδοση, το έτος 985, ο πρώτος ασκητής των Μετεώρων, ήταν ένας ερημίτης, ο Βασιλάβας, που πάνω απ' το χωριό Καστροάκι, ανάμεσα σε λόφους ίδρυσε τη μικρή εκκλησία του Αγίου Πνεύματος.

Τα βήματα του αγαθού ερημίτη τα ακολούθησαν και άλλοι ασκητές, στην διάρκεια του 11^{ου} αιώνα.

Η αγωνία για την άσκηση της ψυχής και η διαίωση ότι η αγιότητα του χώρου αποτελούσε τον ιδανικό στόχο για τον αγώνα να κερδίσουν τον ουρανό, κινητοποιήσε όλες τις δυνάμεις τους.

Ο δρόμος που οδηγούσε στις κορφές των απόκρημνων βράχων ήταν γι' αυτούς θεοχάρακτος.

Σκάλιξαν πάνω στους βράχους, με θαυμαστή υπομονή μικρά κελιά, τις λεγόμενες «κέλλες» και μικρά, υποτυπώδη παρεκκλήσια, τα «προβευσχάδια» για να γονατίζουν νύχτα και μέρα σ' αυτά και να προσεύχονται στο Θεό.

Έτσι άρχισε η οργάνωση της πρώτης κοινότητας των αναχωρητών που ζούσαν στις εκκλησίες των απόκρημνων βράχων, εκεί που μόνον οι γυψες και οι αετοί μπορούσε να φθάσουν.

Ο επισκέπτης με την φαντασία του, γυρνά πίσω στο χρόνο ... κι αναζητά, αγνές εξαγνισμένες μορφές ... που ζουν μέσα στις κέλλες ... συντροφιά με τα πουλιά ... τον ουρανό και τον άνεμο... Ολημερίς, καλοκαίρια και χειμώνες, ατενίζουν τον ορίζοντα ... θαυμάζουν και χαίρονται τα κτίσματα του Υψίστου ... προσεύχονται για τη λύτρωση των ψυχών ... Ζουν τρώγοντας ψωμί ... άγριο μέλι ... τυρί και γάλα ... απ' τα ζώα που βόσκουν στα ριζά των βράχων.

Μοναχοί προσεύχονται για τη Λύτρωση των ψυχών...

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Τις καλοκαιρινές νύχτες, στρέφουν τα μάτια στον Ουρανό. Αναμετρούν τα αστέρια μέσα στον Άπειρο κόσμο του Σύμπαντος προσπαθώντας να συλλάβουν την Ουσία της υπόστασης του Θεού.

Τους κρύους χειμώνες ... μετά την κουραστική εργασία της ημέρας ... κοντά στην φωτιά ... μιλούν για το Θεό ... τρώνε άρτο ευλογημένο ... πίνουν κρασί απ' τους πτόπιους αρπελώνες κι ύστερα προσεύχονται. Η ίδρυση των πρώτων μοναστηριών και η οργάνωση της πολιτείας των μοναχών έγινε την περίοδο του 14^{ου} αιώνα.

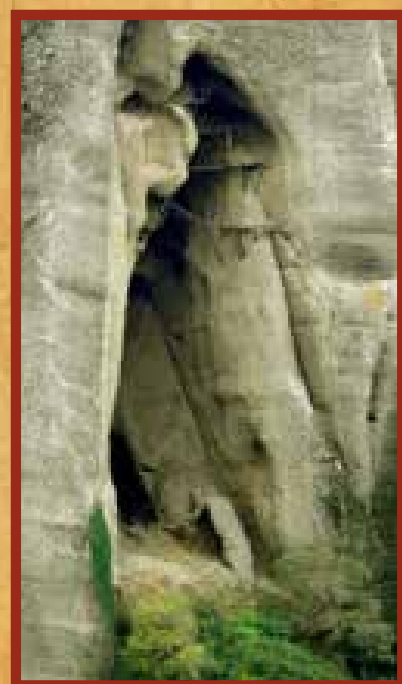
Στα μέσα του 12^{ου} αιώνα, οι ελεύθεροι ασκητές, συνέστησαν τη ΣΚΗΤΗ ΤΗΣ ΔΟΥΣΙΑΝΗΣ ή αλλιώς τη ΣΚΗΤΗ ΤΩΝ ΣΤΑΓΩΝ και οργάνωσαν την αρχική μορφή της μοναστικής κοινότητας των Μετεώρων.

Μερικές πηγές μας πληροφορούν ότι, κάτω από το βύθιο της Δούσιανης υπήρχε ο ναός της υπεραγίας Θεοτόκου της επανομαζομένης Δουσιάνου, μέσα στον οποίο, κάθε Κυριακή οι μοναχοί από τα γύρω κελιά έκαναν κοινή προσευχή. Έτσι δημιουργήθηκε η πρώτη υποτυπώδης οργάνωση της πολιτείας των μοναχών των Μετεώρων.

Όλες οι εκήτες είχαν υπαχθεί στην επισκοπή των Σταγών η οποία είχε προϊστάμενο, τον επανομαζόμενο «πρώτο» που κυβερνούσε όλα τα ασκηταριά, με έδρα το ναό της Παναγίας Δούσιανης.

Στα μέσα του 14^{ου} αιώνα ο «πρώτος» της μονής Δούσιανης ήταν ο Νείλος, ένας θαυμαστός εκφρόσωπος του μοναχισμού των Μετεώρων.

Σκήτες Μοναχών στους βράχους των Μετεώρων

Α
ΠΡΟΠΝΗ
ΗΓΩΜ
ΕΝΣ
ΒΟΛΟΥ
ΚΙΗ

ΙΩΣΗΦΣ
Α
ΠΡΟΠΝΗ

ΝΙ
ΛΣ
ΣΟΡΣ
ΚΙΗ

ΠΟΤΩΚ
ΝΕΩΑΣ
ΣΤΑΛΠ
ΡΕΤΙΕ
ΒΕΣΣΣ
ΤΕΙΩΑ
ΝΑ
ΜΑΣΣΑ

ΡΕΚ
ΛΕ ΒΕ
ΣΙΩΝΟΣ
ΡΟΘΟΠ
ΡΕΛΙΣΤ
ΜΕΤΗΟ
ΑΝΑΜΕ
ΤΡΑΝΒΕΖΙΕΤ

Ο Άγιος Ιωσήφ και ο Άγιος Νείλος

Προλογος

Με την ενεργό δράση του Νείλου, η εκκλησία έλαβε διάφορα προνόμια ενώ τέσσερις καινούργιοι ναοί λάμπρυναν τα τοιχώματά της.

Την ίδια εποχή η εκκλησία αποσπάσθηκε από την επισκοπή των Σταυρών ενώ στα Μετέωρα εμφανίσθηκε ο θεοσεβής Λαονάσιος, ο οποίος ίδρυσε το Μεγάλο Μετέωρο και επιδόθηκε με ζήλο στην κοινωδιακή οργάνωση της μοναχικής πολιτείας των Μετεώρων η οποία από την περίοδο εκείνη εισήλθε σε φάση μεγάλης ακμής.

Την περίοδο του 15^{ου} αιώνα, η μοναχική ζωή στα Μετέωρα παρουσιάζει κάμψη. Όμως το 16^ο αιώνα ένας καινούργιος άνεμος ανανέωσης φυσά στη μοναχική πολιτεία.

Τα περισσότερα μοναστήρια ανακαινίζονται, ενώ σε διάφορες κορυφές βράχων φυτρώνουν καινούργια μοναστήρια. Το 16^ο αιώνα, οι μονές γνωρίζουν μια θαυμαστή ακμή.

Όμως ο πόλεμος του 1941- 1944 επιδρά καταλυτικά στην μοναχική κοινότητα των Μετεώρων. Από τα πολλά ασκηταριά και τα 24 μοναστήρια, μόνον 7 διατηρούνται ως τις μέρες μας.

Τα υπόλοιπα μοναστήρια και τα ερειπωμένα ασκηταριά, βυθισμένα στις μνήμες των προηγούμενων εποχών, περιμένουν καρτερικά στις κορυφές των απόκρημνων βράχων να ζαχαρώσουν τη νέα περίοδο θρησκευτικής λάμψης όπως είναι ταχμένα από την εκέψη του ίδιου του Θεού !

ΜΕΤΕΩΡΑ

ΟΙ ΒΡΑΧΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄

ΜΟΝΗ ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΑΝΑΠΛΑΥΣΑ

ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΑΝΑΠΑΥΣΑ

ΤΟΥΤΗ ΤΗ ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΗ ΜΕΡΑ, ΠΟΥ ΤΑ ΘΥΝΝΕΦΑ ΤΥΛΙΓΟΥΝ ΤΙΣ ΛΙΘΙΝΕΣ ΚΟΥΦΕΣ ΤΩΝ ΒΟΑΧΩΝ ΤΩΝ ΜΕΤΕΩΡΩΝ ΚΙ ΟΙ ΔΙΑΜΑΝΤΕΝΙΕΣ ΣΤΑΓΟΝΕΣ ΤΗΣ ΒΡΟΧΗΣ ΤΟΝΙΖΟΥΝ ΤΗΝ ΥΠΕΡΒΑΤΙΚΗ ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΙΑ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΤΟΠΙΟΥ, ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΠΙΣΩ ΜΑΣ ΤΟ ΒΟΑΧΟ ΤΗΣ ΠΑΝΑΧΙΑΣ ΔΟΥΠΙΑΝΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΠΙΤΙΑ ΑΠ' ΤΟ ΥΦΑΦΙΚΟ ΧΩΡΙΟ ΚΑΣΤΡΑΚΙ, ΘΥΝΑΝΤΑΜΕ ΤΙΣ ΑΟΧΕΣ ΤΗΣ ΑΠΗΦΟΡΑΣ, ΣΤΑ ΑΟΙΣΤΕΡΑ ΜΑΣ ΤΗ ΜΟΝΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΑΝΑΠΑΥΣΑ.

ΣΚΑΦΑΛΩΜΕΝΗ Σ' ΕΝΑ ΜΕΤΡΙΑ ΨΗΛΟ ΒΟΑΧΟ, ΚΟΛΛΗΜΕΝΗ ΘΑΦΟΕΙΣ ΣΑΠ ΕΤΡΕΪΔΙ ΕΤ' ΑΝΑΤΟΛΙΚΟ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑ, ΜΕΣΑ ΕΤΗ ΘΑΡΜΠΗ ΚΑΙ ΥΓΡΗ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ ΜΟΙΑΖΕΙ ΜΕ ΛΙΚΝΟ ΟΥΡΑΝΙΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΩΝ.

ΜΕΣΑ ΕΤΟ ΠΟΛΥΩΡΟΦΟ ΚΤΙΡΙΟ ΕΙΝΑΙ ΕΠΘΩΜΑΤΩΜΕΝΟ ΤΟ ΚΑΘΟΛΙΚΟ, ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΟ ΕΤΟΝ Άγιο Νικόλαο.

ΣΤΟ ΙΔΙΟ ΒΥΖΚΡΟΤΗΜΑ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΤΑ ΠΑΡΕΚΚΛΗΪΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΡΟΔΟΦΟΥ, ΤΑ ΚΕΛΙΑ, Η ΤΡΑΠΕΖΑ, ΜΙΑ ΔΕΞΑΜΕΝΗ, Η ΚΟΥΠΤΗ ΚΑΙ ΟΙ ΑΠΟΘΗΚΕΣ.

Ο ΠΥΡΓΟΣ ΕΤΗΝ ΒΟΡΕΙΑ ΠΛΕΥΡΑ ΕΤΕΧΑΖΕΙ ΤΟ ΒΟΙΖΟΝΙ ΜΕ ΤΗ ΥΦΑΦΙΚΗ ΤΡΟΧΑΛΙΑ ΠΟΥ ΤΗ ΥΦΟΙΖΟΥΝ ΟΙ ΤΑΠΕΙΝΟΙ ΚΑΛΟΓΕΡΟΙ ΥΙΑ ΝΑ ΑΝΕΒΑΖΕΙ ΚΑΙ ΝΑ ΚΑΤΕΒΑΖΕΙ ΤΟ ΔΙΧΤΥ ΤΟΥΣ ΙΔΙΟΥΣ ΤΟΥΣ ΜΟΝΑΧΟΥΣ, Η ΔΙΑΦΟΡΑ ΥΛΙΚΑ. ΘΟΙΣΜΕΝΕΣ ΠΗΓΕΣ, ΜΑΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΟΥΝ ΟΤΙ Η ΜΟΝΗ ΕΛΑΒΕ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΑΝΑΠΑΥΣΑΣ ΑΠΟ ΤΩΝ ΚΤΙΤΟΡΑ ΤΗΣ.

Η Κοίμησις της Θεοτόκου

**ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΑΝΑΠΑΥΣΑ**

Υπάρχουν όμως και άλλες διαφορετικές πηγές που πληροφορούν ότι η Μονή έλαβε αυτό το όνομα, γιατί αποτελούσε για τους μοναχούς, ιδανικό τόπο ανάπαυσης.

Εικάζεται ότι το 14^ο αιώνα άρχισε ο μοναχικός βίος, στην κορυφή του βράχου.

Στο παρεκκλήσι του Αγίου Αντωνίου, από τα λιγοστά λείψανα τοιχογραφιών που διατηρούνται μέχρι σήμερα, βεβαιώνουν ότι οι μοναχοί στο 14^ο αιώνα είχαν χτίσει το μικρό ναό.

Το 15^ο αιώνα το μοναστήρι μένει ακατοίκητο, ενώ στις αρχές του 16^{ου} αιώνα αρχίζει η ανακαίνισή του.

Η φήμη του μοναστηριού στα πέλατα του κόσμου, οφείλεται ιδιαίτερα στα μοναδικά έργα Τέχνης που είναι φιλοτεχνημένα στο Καθολικό του.

Η αρχή της Ανθρώπινης δημιουργίας, σύμφωνα με τα πρότυπα της Παλαιάς Διαθήκης.

Ο Αδάμ ονοματίζει τα ζώα και τα πετεινά του ουρανού.

Η τοιχογραφία είναι του Θεοφάνη. Κοσμεί με μεγαλοπρέπεια το Καθολικό της Μονής του Αγίου Νικολάου του Αναπαυσά.

Μπορούμε να δούμε ακόμα, στο καθολικό της ίδιας Μονής ένα μοναδικό έργο του Θεοφάνη. Οι πειρασμοί του Χριστού στην έρημο.

Ο Αδάμ ονοματίζει τα ζώα και τα πετεινά του Ουρανού

ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΑΝΑΠΑΥΣΑ

Ο «εν πολλαίς μορφαίς» Κύριος, αφνεΐται και εζορκΐζει τους πειρασμούς των δαιμόνων που υπόχονται δόξα και πλούτη επί της γης.

Εδώ, βλέπουμε μέρος από την τοιχογραφία του Θεοφάνη που παριστά την Κοΐμηση του Αγίου Εφραίμ του Σύρου.

Ο Άγιος Ιάκωβος ο Πέρσης

Ο Άγιος Παχώμιος

Η Κοΐμηση του Αγίου Εφραίμ του Σύρου

**ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΑΝΑΠΑΥΣΑ**

Και εδώ, οι Άγιοι Αρτέμιος στα αριστερά και, Ευστάθιος δεξιά, που κοσμούν το καθολικό της Ιεράς Μονής.

Ο Άγιος Ιάκωβος ο Πέριος. Μια ακόμη τοιχογραφία από το Πάνθεον της Μονής που φιλοτέχνησε ο ερπνευσμένος αγιογράφος Θεοφάνης.

Κι εδώ, ένα ακόμα βεπτόμορφο έργο του.

Η έξοδος των δαιμόνων κατ' εντολήν του Κυρίου, από τους δυστυχείς δαιμονιζόμενους, η μεταφορά τους στους χοίρους που πέφτουν μαζί με τους φτερωτούς δαίμονες στα νερά της λίμνης.

Η Βάπτιση του Ιησού Χριστού

Ο Άγιος Ευφρόσυμος ...

Ο Άγιος Παχώμιος στο αριστερό μέρος της παράστασης και ο Άγγελος Κυρίου, στο δεξιά μέρος.

Ο Άγιος Χριστόφορος

Η Δευτέρα Παρουσία

ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΑΝΑΠΑΥΣΑ

Μια τελευταία εικόνα. Ο Ιησούς Χριστός ελκόμενος επί του Σταυρού. Έως ένα από τα δραματικότερα έργα του Θεοφάνη στο Καθολικό της Μονής του Αγίου Νικολάου του Αναπαυσά.

Στο σχέδιο αυτό του Βασίλη Μπάροκκι που ζωγραφίστηκε το 1745 βλέπουμε την Μονή του Αγίου Νικολάου του Αναπαυσά και το ασκηταγίό του Τιμίου Προδρόμου.

Αφήνουμε την Μονή του Αγίου Νικολάου και συνεχίζουμε την πορεία μας στην ανηφόρα που θαφείς πως οδηγεί στον Ουρανό.

Ο Ιησούς ελκόμενος επι του Σταυρού

**ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΑΝΑΠΑΥΣΑ**

Τοιγύθη μας, οι γιγάντιοι βράχοι των Μετεώρων μετατρέπουν το θαυμασμό μας, σε δέος.

Οι φθές των πουλιών που αντιπλάουν στις λίθινες επιφάνειες των γκρίζων όγκων, μέσα στην απέραντη βιωπή ... και τα βαριά γκρίζομαυρα σύννεφα που διασχίζουν τις χαράδες και τους γκρεμούς ... θαφείς πως φιλοτεχνούν τα μονοπάτια για να διαβούν οι προσευχές των μοναχών απ' τα προσκυνητάγια προς τον Ουρανό θόλο.

Οι Πειρασμοί του Χριστού στην Έρημο

**Ι Μονή Αγίου
Νικολάου Αναπαυσά**

**Σκίτσο
Βασίλη Μπάρσκη**

